

Samling af Afgørelser

Sag C-176/12

**Association de médiation sociale
mod
Union locale des syndicats CGT m.fl.**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour de cassation (Frankrig))

»Socialpolitik — direktiv 2002/14/EF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 27 — etablering af organer til repræsentation af de ansatte underlagt visse tærskler for beskæftigede arbejdstagere — beregning af tærsklerne — national lovgivning i strid med EU-retten — den nationale rets rolle«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. januar 2014

- Socialpolitik — information og høring af arbejdstagere — direktiv 2002/14 — anvendelsesområde — beregning af tærsklerne for beskæftigede arbejdstagere — national lovgivning, som ved beregningen udelukker en bestemt kategori af arbejdstagere — ikke tilladt*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14, art. 3, stk. 1)
- Socialpolitik — information og høring af arbejdstagere — direktiv 2002/14 — artikel 3, stk. 1 — direkte virkning — mulighed for at påberåbe et direktiv over for en privatperson — foreligger ikke*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14, art. 3, stk. 1)
- Socialpolitik — information og høring af arbejdstagere — direktiv 2002/14 — artikel 3, stk. 1 — den nationale rets forpligtelser — forpligtelse til at fortolke den nationale lovgivning i overensstemmelse med EU-retten — grænser — overholdelse af almindelige retsprincipper — fortolkning contra legem af national ret*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14, art. 3, stk. 1)
- Grundlæggende rettigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til information og høring af arbejdstagerne i virksomheden — mulighed for påberåbelse i en tvist mellem private med henblik på ikke at anvende en national bestemmelse, som ikke er i overensstemmelse med direktiv 2002/14 — udelukket — eventuel forpligtelse for den pågældende medlemsstat til at erstatte den skade, der er forvoldt private som følge af den nationale lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 27; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14, art. 3, stk. 1)

1. Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2002/14 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som udelukker arbejdstagere ansat i henhold til støttede kontrakter fra beregningen af virksomhedens personale i forbindelse med fastsættelsen af de lovmæssige tærskler for, hvornår der skal etableres organer til repræsentation af de ansatte.

Selv om fremme af beskæftigelsen nemlig ganske vist er et lovligt arbejdsmarkedspolitisk formål, og selv om medlemsstaterne råder over et vidt skøn ved valget af foranstaltninger til gennemførelse af målene med deres arbejdsmarkedspolitik, må dette skøn imidlertid ikke indebære, at gennemførelsen af et grundlæggende princip i EU-retten eller en EU-retlig bestemmelse gøres illusorisk.

(jf. præmis 26, 27 og 29)

2. Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2002/14 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab opfylder de nødvendige betingelser for at have direkte virkning. Selv om nævnte direktiv overlader medlemsstaterne et vist skøn derved, at det ikke foreskriver, på hvilken måde medlemsstaterne skal medregne de arbejdstagere, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, ved beregningen af tærsklerne for de beskæftigede arbejdstagere, berører denne omstændighed nemlig ikke den præcise og ubetingede karakter af den forpligtelse, der er fastsat i denne artikel, om ikke ved nævnte beregning at udelukke en bestemt kategori af personer, som fra begyndelsen af er omfattet af denne kategori.

Selv en klar, præcis og ubetinget bestemmelse i et direktiv, som har til formål at tillægge private rettigheder eller at pålægge private forpligtelser, kan imidlertid ikke som sådan finde anvendelse inden for rammerne af en sag, hvori alene private er parter.

(jf. præmis 33-36)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 38-40)

4. Artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, alene eller sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 2002/14 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, skal fortolkes således, at når en national bestemmelse til gennemførelse af dette direktiv viser sig at være uforenelig med EU-retten, kan denne artikel i chartret ikke påberåbes i en tvist mellem private med henblik på at undlade at anvende den pågældende nationale bestemmelse, der er i strid med EU-retten.

Det fremgår nemlig klart af ordlyden af chartrets artikel 27, at denne artikel for fuldt ud at få virkning skal præciseres ved bestemmelser i EU-retten eller i national ret. I denne forbindelse kan det forbud, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2002/14 og rettet til medlemsstaterne, mod ved beregningen af virksomhedens personale at udelukke en bestemt kategori af arbejdstagere, som oprindeligt er omfattet af den personkreds, der skal tages hensyn til ved nævnte beregning, ikke, som direkte anvendelig retsregel, udledes af hverken ordlyden af chartrets artikel 27 eller af bemærkningerne til nævnte artikel. Følgelig kan chartrets artikel 27 ikke, som sådan, påberåbes i en tvist mellem private med henblik på at konkludere, at den nationale bestemmelse, som ikke er i overensstemmelse med direktiv 2002/14, ikke skal anvendes. Denne konstatering kan ikke afkræftes ved at sammenholde chartrets artikel 27 med bestemmelserne i direktiv 2002/14, eftersom det ikke, for så vidt som nævnte artikel ikke i sig selv er tilstrækkelig til at tillægge private en ret, der som sådan kan påberåbes, ville kunne forholde sig anderledes ved at sammenholde denne artikel med bestemmelserne i nævnte direktiv.

Imidlertid vil den part, der har lidt skade som følge af den nationale lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten, kunne påberåbe sig den retspraksis, der følger af dom af 19. november 1991, Francovich m.fl., forenede sager C-6/90 og C-9/90, med henblik på i givet fald at opnå erstatning for den lidte skade.

(jf. præmis 45 og 46, 48-50 samt domskonkl.)